

Tekst: Jeremia 1: 4-10 en Lucas 5:1-11

Lieve mensen, gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Over roeping gaat het vanmorgen. Als God ons mensen roept ontwaakt ons bewust-zijn. Ontwaken is wakker worden. Dat je het leven ineens volkomen anders ziet dan ooit te voren, ineens. Als God ons roept, opent zich in ons een diepte. Achter ons ego, voorbij onze onophoudelijke gedachten- en gevoelsstroom komen we op een diepere laag, die in de psychologie het zelf heet, en in onze taal het Godsbewustzijn. Het is die diepte waarop Jezus de leerlingen wijst, als ze de netten nogmaals uitwerpen in zee. Ze hadden niks gevangen. Het was nacht in hun bewustzijn. Ze zagen het niet en vingden het niet op, de roep van God. Jezus stuurt ze naar dieper leven, daar vind je het. Jezus brengt ze naar een visgrond waar overvloed is. Naar ontwakend bewustzijn.

Jeremia is jong. Hij wordt geroepen in een rumoerige wereld die kantelt richting een ramp. Hij ziet hoe de mensheid een ramp over zich afroept. Nico ter Linden schrijft: 'Te midden van een volk dat slaapt omdat het een valse gerustheid koestert, ziet Jeremia als enige wat er gaande is: de kolkende kokende wereld die Israël zal overspoelen.' Jeremia ontwaakt. Hij wordt geroepen door die diepere stem die Jezus de vissers aanwees. Durft hij?

Jeremia strubbelt tegen. Hij is nog jong. Een jongen is Bijbels een na-ar, en dat betekent iemand met een ontwakend bewustzijn. Of het hier om jong qua leeftijd gaat, is de vraag. Maar laten we ervan uitgaan dat Jeremia pubert. Pubert met een puberbrein. Weerstand. Als u pubers kent of hebt, dan is dat een van de kenmerken: naast dat ze heel lief en aandoenlijk zijn, te pas en te onpas in de weerstand staan. Niet alleen hun bewustzijn ontwaakt, maar hun hele lijf en leven.

Jeremia is een puber, en een bijzondere, hij heeft een antenne voor het grotere of hogere. Hij verlangt het goddelijke. Hij kiest het leven, het leven uit Gods woord. God ontwaakt in hem, want hij hoort die roep.

Maar dan wordt Jeremia bang, zoals we zomaar bang worden als het er op aan komt, en het komt er soms zomaar op aan. Als we ontwaken zeker, want dan staat niet langer ons ik aan het roer van ons leven, maar God, en die overgave, dat vertrouwen is zomaar een maatje te groot voor ons mensen. Weerstand roert zich in Jeremia: 'Wat moet ik zeggen? Ik ben te jong.' Om het een beetje invoelbaar te maken: 'Ambtsdrager of compagnon worden? Niks voor mij. Ik ben te jong of te oud, te dom of te belangrijk.'

Als God je roept zijn er zomaar allemaal stemmetjes die je in de weerstand zetten. Dit is geen pr praatje voor het ambt. Dit is hoe het in ons leven gaat als we ontwaken omdat de Heer ons zegt: vaar naar dieper water en gooi je netten daarin uit.

Jeremia spartelt tegen. Maar God doorgrondt hem en ons dieper dan wij onszelf kennen. Als God je echt roept, dan is er geen houden aan. En Jeremia ervaart dat. Het zit al in zijn naam ingebakken. Jeremia – door de Heer aangewezen. Daar is geen weerstand tegen bestand en angst of twijfel delven ook het onderspit. God steekt hem een hart onder de riem: 'Ik zal je zenden en jij gaat, ik schenk je de taal, ik raak je mond aan, je lippen, ik beweeg ze. Ga, ik ben met je.'

Er is de Jeremia van toen, van 6 eeuwen voor Christus. Er is de Jeremia in ons, anno 2019. En er is ook nu een jonge Jeremia, een puber, als door de Heer aangewezen. Het is een meisje, ze is 16 en komt uit Zweden, het land van IKEA, de Nobelprijs en Pippi Langkous.

Deze Jeremia heeft ook staartjes, en heeft een stoornis. God lijkt gek op mensen met een stoornis. Deze nieuwe Jeremia heet Greta Thunberg. Na een hete zomer vorig jaar ging Greta spijbelen, eerst iedere dag en later een dag in de week. Dan zit ze bij de ingang van de Riksdag in Stockholm, als een jonge Jeremia, aangeraakt door een roep, een noodkreet en wake-up-call voor de volwassenen, de verantwoordelijken. In korte tijd is het meisje met haar vlechten uitgegroeid tot een icoon van het klimaat protest. Een kerk in de buurt van Malmö twitterde zelfs: 'Jezus van Nazareth heeft een opvolger aangewezen, ze heet Greta Thunberg.'

Deze Jeremia ving de roep van de aarde op, het was voor haar een Amber alert. Een amber alert is een noodoproep van de politie als een kind vermist of ontvoerd is. Het kind dat vermist is, is in dit geval de toekomst, de schreeuw uit nood is de toekomst in nood. Vooral kinderen horen die roep. Ze voelen aan dat zij kinderen van de rekening worden die onze generaties aan hen presenteren. De toekomst is in de Bijbel gesymboliseerd in een kind. Kind is toekomst, toekomst is kind. Het is de buik van God, moeder aarde die roept. De wonderlijke planeet waarop leven ooit begon, miljarden jaren en zes dagen lang. En nu voelen de kinderen aan dat het met die buik van God dreigt mis te gaan. En daarom spijbelen steeds meer kinderen. Omdat wij volwassenen gespijbelde hebben zorg te dragen voor hun toekomst, spijbelen zij van school. En zij voelen zich geroepen om die buik van God te redden, nu het nog net kan, twee voor twaalf. Die kinderen, klimaatspijbelers heten ze. Nu al een mooier woord dan het woord van 2018: blokkeerfries.

O ja, Petrus zit ook vol weerstand als hem dat ontwaken overkomt, dan valt hij op z'n knieën voor Jezus neer en zegt: 'Ga weg van mij, want ik ben een zondig man.' Jezus gaat er niet op in, maar wijst naar voren, naar wat komt, naar de toekomst, want hij zegt: 'Vreest niet, vang op mensen en geef ze leven en toekomst.'

En alles wat dat in de weg staat laten ze achter, en ze volgen Jezus. En wij? Wij worden mee geroepen in woord en daad, en in de tekenen van brood en wijn.

Als je bang bent om als mens te ontwaken, om te leven vanuit diepe visgrond, op de levensstroom van God, als je er bang van wordt als God je roept, weet dan, dat voor ieder van ons geldt wat God aan Jeremia belooft: 'Ik zal je redden.'

Hoe? God zelf zegt het: 'Ik geef mijn woorden in jouw mond.' In Gods woord zit leven dat ons tot leven wekt. Vanuit Gods woord mogen wij ontwaken en leven.

Amen